

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/16/2020
Identifikačné číslo spisu: 6219201682
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6219201682.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: M.. O. K., nar. XX. G. XXXX, bytom V. XXX/X, Z. C. proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. s. UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2018/333, Č.z. 2018/207677 zo dňa 17. decembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sa/14/2019-71 zo dňa 18. decembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sa/14/2019-71 zo dňa 18. decembra 2019 zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) právoplatným uznesením č. k. 24Sa/14/2019-71 zo dňa 18. decembra 2019 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) žalobu žalobkyne odmietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. a) SSP.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa žalobou podanou na Okresnom súde Veľký Krtíš dňa 14. augusta 2019, postúpenou krajskému súdu dňa 04. novembra 2019, žiadala o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. s. UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2018/333, Č. z. 2018/207677 zo dňa 17. decembra 2018, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš č. VK1/RSK/ZAM/2018/2429/156918 zo dňa 17. októbra 2018, ktorým bola žalobkyňa v zmysle § 36 ods. 2 písm. b), ods. 3, ods. 5 písm. e) zák. č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 06. septembra 2018.

3. Krajský súd primárne posudzoval splnenie podmienok konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť, pričom mal preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobkyňi doručené dňa 16. januára 2019, čo vyplýva jednak z podania žalobkyne, ako aj z vyjadrenia žalovaného a pripojenej fotokópie doručky, keďže originál administratívneho spisu sa nachádzal na Krajskej prokuratúre Bratislava. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že žaloba bola podaná oneskorene, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty od oznámenia rozhodnutia žalobkyňi.

4. Krajský súd poukázal na to, že dôvodom pre odpustenie zmeškania lehoty nemôže byť ani skutočnosť, že žalobkyňa podala podnet na Krajskej prokuratúre Bratislava, ktorej bol žalovaným zapožičaný spisový materiál sprievodným listom. Krajská prokuratúra Bratislava vrátila spis žalovanému dňa 23. júla 2019 s oznámením, že podnet žalobkyne bol odložený. Irelevantnou skutočnosťou je aj to, že bol podaný opakovaný podnet na Krajskú prokuratúru Bratislava, za účelom prešetrenia ktorého bol žalovaným opakovane zapožičaný kompletný spisový materiál.

II.

Kasačná sťažnosť

5. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Uviedla v nej, že žaloba bola odmietnutá neprávom, nakoľko nemá vedomosť o tom, že by na podanie správnej žaloby bola zákonom stanovená dvojmesačná lehota odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia. V poučení napadnutého rozhodnutia žalovaného bolo uvedené, že nie je možné podať odvolanie, ale že predmetné rozhodnutie je preskúmateľné súdom, pričom nebola uvedená lehota na jej podanie.

6. Podľa názoru žalobkyne na podanie žaloby neexistuje žiadna lehota, a preto nemohla byť podaná oneskorene. Otázkou je, načo krajský súd žalobkyňu vyzýval na doplnenie správnej žaloby o skutočnosť, kedy jej bolo doručené napadnuté rozhodnutie.

7. Žalobkyňa ďalej uviedla, že chce vedieť čo znamená ods. 1 až 3, kedy nemožno odpustiť zmeškanie lehoty. Podľa jej názoru nie je správne, že dôvodom pre odpustenie zmeškania lehoty nemôže byť skutočnosť, že na Krajskú prokuratúru v Bratislave podala podnet na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čo je dôvod na odpustenie zmeškania lehoty, lebo spis nemôže byť súčasne na dvoch miestach a v tom istom čase súčasne. Uviedla, že mimochodom opakovaný podnet podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a nie na Krajskú prokuratúru v Bratislave, lebo nebola spokojná s tým ako ju vybavili keď ešte v roku 2013 podala správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorú podala až po šiestich mesiacoch od doručenia napadnutého rozhodnutia a bola prijatá a nie odmietnutá, čo v bolo v predmetnej veci urobené zámerne.

8. Na základe týchto skutočností žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil v plnom rozsahu a aby sa v konaní pokračovalo. Zároveň uviedla, že v opačnom prípade zavolá televíziu, napíše aj mimo územia Slovenskej republiky, nenechá to len tak.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že argumentácia žalobkyne v kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd odmietol jej žalobu.

10. K tvrdeniam žalobkyne uviedol, že § 181 ods. 4 SSP neumožňuje súdu odpustiť zmeškanie lehoty, aj keby existoval na to ospravedlniteľný dôvod, a teda odpustenie zmeškania lehoty je vylúčené.

11. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného

12. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného opätovne vyjadrila svoj nesúhlas s napadnutým rozhodnutím a zopakovala svoju argumentáciu z kasačnej sťažnosti. Požiadala o vysvetlenie, že zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť v nadväznosti na vyjadrenie žalovaného, že § 181 ods. 4 SSP neumožňuje súdu odpustiť zmeškanie lehoty, aj keby existoval na to ospravedlniteľný dôvod, a teda odpustenie zmeškania lehoty je vylúčené. Uvedené nie je pravdou, nakoľko keď žalobkyňa podala podnet na Generálnu prokuratúru SR na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, je to vážny dôvod na odpustenie zmeškania lehoty, ak vôbec nejaká existuje.

13. Žalobkyňa poukazovala na protiprávne vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie a na to, že postup krajského súdu nebol v súlade so zákonom.

V.

Konanie pred kasačným súdom

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

15. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

16. Podľa § 181 ods. 2 SSP prokurátor musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora.

17. Podľa § 181 ods. 3 SSP zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

18. Podľa § 181 ods. 4 SSP; zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

19. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

20. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP správny súd uznesení odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

21. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

22. Vychádzajúc z ustanovenia § 181 ods. 1 SSP žalobca musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu v posudzovanej veci zistil, že k oznámeniu rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy žalobkyňi došlo dňa 16. januára 2019, t. j. doručením rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy žalobkyňi. Uvedená skutočnosť vyplýva z fotokópie doručenky k predmetnému rozhodnutiu a uviedla ju aj sama žalobkyňa. Zároveň je nespornou skutočnosťou, že žalobkyňa doručila žalobu Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 14. augusta 2019.

23. V zmysle § 69 ods. 4 SSP lehota určená podľa mesiacov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. V danom prípade dňom, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty, t. j. dňom, kedy bolo napadnuté rozhodnutie žalobkyňi doručené, bol 16. január 2019. Odo dňa 16. januára 2019

teda začala žalobkyni plynúť lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP. Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby pripadol na 16. marec 2019, t. j. na sobotu. V zmysle 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. V zmysle uvedeného posledným dňom na podanie správnej žaloby bol pondelok 18. marca 2019. Žalobkyňa podala žalobu až 14. augusta 2019.

24. Zákonodarca reflektujúc stret princípov právnej istoty a princípov legality koncipoval zákonné predpisy (týkajúce sa správneho súdneho konania) tak, aby na jednej strane bola poskytnutá primeraná a účinná ochrana individuálnych práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb - čo v sebe zahŕňa aj požiadavku súladu rozhodnutí správnych orgánov so zákonom - v súlade s princípom právnej istoty, ktorý vyžaduje nezmeniteľnosť a záväznosť právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy tak, aby tieto mohli byť podkladom na ďalší postup či už správnych orgánov alebo fyzických a právnických osôb. Význam prekluzívnej lehoty na podanie správnej žaloby je práve tým prienikom požiadaviek legality a právnej istoty, ktorý umožňuje realizovať dotknutým fyzickým a právnickým osobám svoje právo na ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň spĺňa požiadavku právnej istoty, kedy po uplynutí lehoty na súdny prieskum spôsobuje nemennosť rozhodnutia a vytvára pevný zákonný podklad pre ďalšie postupy či už správnych orgánov alebo fyzických a právnických osôb.

25. Napriek tomu, že predmetné konanie podlieha menej formálnemu postupu, kasačný súd nemôže odpustiť zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby, keď jej odpustenie je v zmysle princípov právneho štátu vylúčené.

26. V predmetnej veci správny súd prioritne skúmal, či sú splnené procesné podmienky konania, pričom jednou z nich je, že správna žaloba bola podaná v lehote ustanovenej zákonom.

27. Na základe uvedených skutočností krajský súd správne konštatoval, že žaloba bola podaná po uplynutí 2-mesačnej lehoty na jej podanie, t. j. žaloba bola podaná oneskorene, a preto pri aplikácii § 98 ods. 1 písm. d) SSP žalobu odmietol.

28. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, námietky žalobkyne proti uzneseniu krajského súdu považuje za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť jeho vecnú správnosť.

29. Zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby je neodstrániteľnou vadou konania, ktorá má za následok odmietnutie správnej žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP bez jej meritórneho prejednania.

30. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

32. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko sťažovateľka nebola úspešná a dôvod pre priznanie náhrady trov konania žalovanému nezistil.

33. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.